

כד:

עין משפט
נר מצוה

שו א מ"י פ"ג תה"ל ט"ס
 ה"י:
 שו ב מ"י פ"ד תה"ל
 פ"ה תה"ל ט:
 שו ג ד מ"י ט"ס ה"ל ט:

שיטה מקובצת

[illegible]

ועשאו ויִצִּיאוּ מהור מן החרדס. וכן
דלמור בפרק כמה אשה (שם ד'
בשנינו מעשה וזבסכת כלום בפרק הכרס
מעשה דתנן קרין שחור טמא מדרס ע
אכל טמאה טמא מת מאימתי טהרה
ג"ס אומרים משתפר וז"ה אומרים
משקפר ר"ע אומר משקפר (א)
ויזי בזהו מדרס נגע ולי לפי מה
שאר ר"ל דלא אמרין שבע ליה
טומאה ז"ל דאיירי בנגד שלא נקפל
מדרס עליו הכי ועוד ז"ל דלא
מיייר בשדרס עליו ברגלו ערוס או
נעול או בדרג משמטא מדרס
דא"כ אחיז ליה מדרס ומגע בבת
אחז ובבת אחז לא אמרין שבע
ליה טומאה דמשקפי' אלא כגון שיש
פסטי' ליה ען משקפין או דברים
שחין מוטאלין מדרס: ב"י נג' בו
הוב יראה שבת ואפ"ל רבסוף ב'.
לפי מה דס"ל לאיזי שחין חילוק בין
אחז לזה אחר או כדמוכח בפרק
שבט לדקדק מסיפא ש' לטמא
דמתנא קמא היה לו לדקדק דלא
אמרין שבע ליה טומאה דקאמר אכל
טמא מגע מדרס ויטומא בבת אחז
בזהו ליה טומאה ויטומא מגע
שבע שגוע בעמול דה"ק דרבי יוסי
הוא ר"מ דקאמר טומאת בית הכסרים
מוטא דאשפתן כ' בהמה המהסה
(חולין ד' עב): דפליגי ר' יאזי גוונא
בשלהם של שלשה שמלקן ר"ל ללך
דייק מר' יוסי שלא תאמר הא דפליגי
עליה ר' יוסי וקאמר (') בזהו
מדרס נגע ולי היינו משום דס"ל
דאמרין שבע ליה טומאה וז"ה כס"פ.
העור והרועב (סע ד' קמא): גבי
(') (תחית כות אבר) מן הכי דלמר
יחשב עליו וזאת' חתכו טמא לפי
שירד עליו תורת טומאה אוכלין
בשחיבש בעלי וזאת' חתכו טמא שבע ליה
טומאה שהוא טמא טומאת אבר מן
הכי החמורה וי"ל דליכא ימי חומרה
בטומאת אוכלין שמועיל לטמא טומאה
בפחות מוכיזה אוכלין וזי מה משלמו
לגביה (') ואין לתרץ דהא יחשבש עליו

וואס"י מחבו טאמ משום דטומאה כ"ט
 [דקמח] אמר"י (דעטמיל) דמוק"י לה כ
 וטומא"י לא חליא כרבי יו"ט ויומא דהמק
 פריסחו דלאומינן פסקו במנה דהמק
 ששל"ט ^א (הבגד) הנאות בגד גדול דכשש
 טומאה אמרינן י"ל דבעצור והרענ
 אין נשאר בצבזר כדי להעלות ארוב
 יקשה בצוק כ"ל (פסח ^ד פ"ה)
 לא גזרי דקמח מ"ס א"כ ש"ל מקמ
 ביה כגנן טומאה כ' חתני ליה מאי הו
 וטומאה בית הכסרים היא ולא מטמא
 פריסחא וכן לוחד לויכא כשעריה
 לעטמא וכן הכסרים אבשרו דרבינא ה

לומר דמיירי בפסחים (דף פה.) ובהערה
מוכה דלא מקבל טומאה בשעת פריש
דבא קתני חותך עד שמגיע לעצם וקו
מפריש בין זו לזו א"י ממחר כבשרי מע
בהדיא בירושלמי במסכת כל שהוא
דמיכורי ארובין כמאן דמיפריש דמו כ
הדיא קארי דלא כרבינא א"י לא אמר
עבר אהי דרומיא דידות הכלל שכל
שנפסק אהם מאזוני ומתקני טמא מע

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

ממדרס. ששכב עליו זכר: **ועשאו וילין.** מרשו לפני המחת וקבעו שם: **ועשור מן המדרס.** ולא יעמא עוד אדם ו' שהרי אין עשוי למדרס ויכל שאינו רצוי למדרס אינו טמא מדרס דלמערין במסכת חגיגה (דף כג:) מי שמוסד לשישה ילא זה שאומר לו עמוד ונעשה מלאכתנו

(6) מדרם *ועשאו וילון שהור מן המדרם אבל
 טמא מגע מדרם (3) א"ר יוסי (6) באיזה מדרם
 נגע זה אלא שאם נגע בו הוב טמא מגע הוב
 כי נגע בו הוב מיהא טמא ואפי' לבסוף
 (6) (3) (בטמא מדרם ואח"כ מגע הוב) (1) אמאי
 לימא שבע ליה טומאה א"ל ונמאי דהאי
 שאם נגע בו הוב לכתר מדרם דילמא מקמי
 מדרם דהויא טומאה חמורה על טומאה קלה
 אבל הכא ראידי ואידי טומאה קלה לא אלא
 מסיפא מודה רבי יוסי (1) בשני סריני המקופלין
 ומונחין או על זה והתחת טמא מדרם ומגע מדרם
 (1) ואמאי לימא שבע ליה טומאה התם בבת
 אחת הכא בזה אחר זה * אמר רבא עשרון
 שחלקו ואבד אחד מהן והפריש אחר תחתיו
 ונמצא הראשון והרי שלשתן מונחין בביסא
 נמצא אבוד אבוד וראשון מצטרפין מופרש
 אין מצטרף נמצא מופרש מופרש וראשון
 מצטרפין אבוד אין מצטרף נמצא ראשון
 שניהם מצטרפין אביי אמר אפילו נמצא אחד
 מהן נמי שניהם מצטרפין מ"ט כולו נמי
 ביקתא דהרדי ניתו (1) לענין קמציא קמץ
 מן האבוד שריו וראשון נאכלין מופרש אינו
 נאכל קמץ מן המופרש שריו וראשון נאכלין
 אבוד אינו נאכל קמץ מן ראשון שניהם אינן
 נאכלין אביי אמר אפילו קמץ מאחד מהן
 שניהן אינן נאכלין מ"ט כולו נמי בני
 ביקתא דהרדי ניתו מתקוף לה רב פפא
 ושירים ידיה מיהא נאכלין (1) הא איכא
 דנקא דקומץ דלא קריב מתקוף לה רב
 יצחק בריה דרב משרשיא וקומץ גופיה
 חיכי קריב הא איכא תלתא חולין (1) (1) רב
 אשי * אמר קומץ (1) בדעתא דכהן תליא
 מילתא וכהן כי קמין אעשרון קא קמין:
 מתני'

וּמִשְׁקִים כְּמִיָּה שֶׁנֶּגַע נִמְדָּרָם: **אָלֶּה**
לְהִי מִמֵּי יֵה וְיִלֵּן שֶׁאֵל נֶגַע בּו
זֶה קוֹרֵא שֶׁעֲשָׂאוּ יִלְיוֹן הָיוּ עֲשֵׂי
טוֹמָאוֹת מִדְּרָם וּמִנֶּגַע עֲשֵׂי טוֹרֹם
מִדְּרָם מִלְּטֹמֶה אֲדָם אִז כְּלִים וְשֶׁאֲשֶׁר
עָלִיו ^ח תּוֹרֵת מִנֶּגַע לֹאזְכִּלְיוֹ וּמִשְׁקִין:
כִּי נֶגַע בּו זֶה **יִמָּא טִמֵּא**. מִי
טוֹמָאוֹת מִנֶּגַע (א) אִפִּי לְנִזְקִין לֹאזֶר
שֶׁטִּמֵּא מִדְּרָם חֲלֵה ^ב וּמוֹמָתָּ מִנֶּגַע
לְהִי עֵינֵיהָ שֶׁכִּשְׂעֵשֶׁנו יִלְיוֹן וְיִטְהַר
מִן הַדְּרָם חֲסוֹל עָלִיו טוֹמָאוֹת מִנֶּגַע:
וְאֲחֵאִי **יִמָּא הָא שְׁבַע לֵדֶם**. טוֹמָאוֹת
כִּי **דִּילְמָא מִקְמִי מִדְּרָם**. נֶגַע
בּו וְאֲחִיִּי דְרָם עָלִיו דְּהִכָּא לִיכָא
לְמִסְכֵּךְ הָא שְׁבַע לִיֶּה (א) ^א שְׁמוֹס
טוֹמָאוֹת אֲחֵאִירִינִי חֲסוֹרָה מִן הֶרֶאשׁוּה
וְחֵלֶה עָלֵיהָ אֲלֵה הָא גְבִי שְׁרִיטוֹת
לְדִירִי וְלִדִּיר לְשׁוּבָה וְשִׁמְרֵה קֵלֶה הָא
דִּכִּין וּ וְכִין וּ טוֹמָאוֹת אֲוִלְיוֹן הָא
וְלֵא חִינֵלֶה שְׁמֵה כָּלִל: **אָלֶּה טוֹמָאוֹת**.
נִפְקָא דִּלְלֵא אֲמַר שְׁבַע לֵה טוֹמָאוֹת:
טַחְסוֹן טוֹמָאוֹת מִדְּרָם. שְׁאִפְלִי ^א
מִנְעוֹת תַּחְסוֹי בּוֹלֵן ^א מִטַּמְאָאוֹת מִדְּרָם:
^א **מִנֶּגַע מִדְּרָם**. שְׁמוֹס דִּנֶּגַע עֲשֵׂיוֹן
וְנִפְקָא מִיֵּה שֶׁכִּשְׂעֵשֶׁנו לְתַחְסוֹן יִלְיוֹן
וְיִטְהַר מִן הַמִּדְּרָם עֲדִין הָא טִמֵּא
טוֹמָאוֹת מִנֶּגַע: **יִמָּא שְׁבַע לֵדֶם**.

טומאת מדרס: הכל בזה אחר זה.
בני חלאי ערשונים: אבוד הראשון
מאשרשין. ונטמא הראשון וחמשת
העצמות כלי: מופרש. שהפירש
תחת זה אינו מאטרף לפסול עמו
שהי לא הופרש ע"מ לאטרף עם
ה"האבוד" שהי שמה (א' אבודים)
בני ביקשא דרדרי: בני בית אחד
הן שכולן מכח מנחה (א' אחדים) בלו:
ביקשא. ב' עקשתים בית זר: קצת מן
הראשון שניהם האחרים אין נאכלין.
שהי שניהם מוקדן לקומצו לא ראשון
וקומצן אין ממיר אלא עשרון שולח

וְהָאֵלֹהִים הֵלְלוּ וְכִיּוֹן דְּלֹא יֵדַע אֲחֵרוֹי דְּלוֹלָה
דְּרִידִים. דְּמֹחֵי מַחֵי עֲשִׂיוֹן רֵאשֵׁן
אֵיכָא דְקִנְאָה דְּקוֹמֵץ דְּלֹא קְרִיב. דֵּא
 מִשְׁבּוֹ ^(א) (מִמַּחֲמַת מַחֵי עֲשִׂיוֹן הַשְּׁלִישִׁי
 וְיֹמֵן דְּהוּ הֵילֵךְ הוּא הָאֵל קוֹמֵץ מִסָּד
 מֵאֵלֵי עֲשִׂיוֹן הַמְכַשִּׁירִים אֶת הַמִּנְהוּמָה.
 מַחֵי עֲשִׂיוֹן מִן הַשֵּׁנִים שֶׁהִמְנַחֵהוּ וְנִשְׁכַּת
 דְּמִי עֲשִׂיוֹן לֹא שִׁירֵי פִירֵי וְכִיּוֹן דְּלֹא
 הִמְנַחֵהוּ דְּפִירֵי דְּכֶהֱן תֵּלֵא וְהָאֵל דְּלֹא
 וְהוּא דְקִמֵּץ הֵילֵךְ קוֹמֵץ קֶרֶב שִׁירֵי
 אֲמִלְּוִין מִשּׁוֹם דְּלֹאץ לְעִמְדָה עַל סוּפוֹ
 וְנִדְעָה הִכָּהֵן לְהוֹסֵם יִתְרָא בְּקוֹמֵץ:
 מִמַּחֲ

בכריתות בפרק אמרו לו (דף טו:)
היה ה' דפקחים נתיחין בעל כרחו
טומאה בשעת פשיטתו וכן שהסבין
איש טובע בעכושי צבת אחת וכן מפרש
ה' (דף קטג). דלמתי כר"מ לימא
ביד לולין (פסחים דף סה). ויש לומר
מ' י"א היה (ב' דבשר שניא והוילא
ב' דעירובין דף כד). דלמתינן סגדל
מדרס וספרין מאי שניא ראשונה דהא
לימא

(א) רש"י מ"ו, (ב) ויחנן להיות
אמר דב אבי ויבא בריש"י על
נחמן, (ג) כמו, ז"ק, (ד) ז"ל
לארבעה, (ה) ז"ל
ועליונות מדרגת ויבא מדרג
והדרגה, ז"ק, (ו) הארבע הדרג
והשלישית, (ז) ז"ק, (ח)
(ט) אלה, (י) ויבא מדרג
(יא) ויחנן מיד בשר מחנך
(כ) ואפשר עוד לתקן כי
המדרגות נחננו דמיון כי
ז"ק, (ל) רש"י, דמיון
ז"ק מ"ו, (מ) דמיון
במיון בכל כמו, רש"י וז"ק

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

גם' אמר רבא קשיין
שחלקו ואבד' א' מנה. עי'
לקמן דף פ' ע"ב חוס' ד"ס
טלחה:

שייכות מקובצת (המשך)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones